

“Volgende Europese Commissie moet nieuwe Green Deal op de rails zetten”

"Vraag inspanningen van elke Europeaan, maar geef hen in ruil daarvoor ook zekerheid en vertrouwen", schrijft Bram Van Hecke, oud-voorzitter van de Groene Kring over de recente boerenprotesten en de steeds verder afgezwakte Green Deal in een opiniestuk dat eerder op Knack verscheen.

11 MAART 2024 – LAATST BIJGEWERKT OM 11 MAART 2024 13:53

Lees meer over:

europa

Green Deal

De voorbije weken kwamen boeren massaal op straat. Afgesloten autosnelwegen, havens en een bezet Brussel brachten een heuse stoet beleidsmakers op gang die plots aan de kant van de boeren scheen te staan. De luid klinkende boerenstem gaf de finale doodsteek aan de reeds zieltogende Green Deal. Dat kan ook niet anders: het Europese vlaggenschip kwam tot stand zonder gesprek en zonder visie op hoe de mensen op het veld het moesten doen slagen. Het moet niet verwonderen dat beleid dan sneuvelt voor de meet.

Het zal sommigen verbaasd hebben, die plotse uitbarsting van boerenwoede te zien, de voorbije weken. Wie de laatste jaren in gesprek was boeren over heel Europa wist echter wat er onderhuids broeide. Men heeft boeren laten sudderen, hun vraag om gehoord te worden en deel te zijn van de oplossing al te makkelijk weggewuifd. Geduldig is gewacht tot het potje overkookt. Dat overkoken, hebben we de voorbije weken gezien, met boerenprotesten over heel Europa.

De grieven van boeren lijken breed begrip op te wekken. Torenhoge stapels papierwerk, beleid dat uit ivoren torens komt en slopende onzekerheid zijn natuurlijk meer dan legitieme argumenten om de straat op te komen. Toch geven die boeren in één adem ook aan dat ze helemaal geen probleem hebben met verduurzamen. Hoe kan het dan in godsnaam dat we zo ver zijn gekomen?

Icarus' vlucht

Als Icarus en zijn vader Daedalus besloten om Kreta te ontvluchten, trokken ze vleugels van was aan die hen mits enige voorspoed snel op verdere eilanden zouden brengen. Daedalus gaf zijn zoon Icarus, voor vertrek échter heel duidelijk mee: “Vlieg niet te laag of je vleugels worden te nat en vlieg niet te hoog of de was zal smelten.” We weten wat het vervolg is: Icarus’ overmoed stuurde hem steeds hoger, met als gevolg een gewisse verdrinkingsdood in zee.

De parallel met de plannen voor een Europese Green Deal onder Timmermans is groot. Natuurlijk wilde die Green Deal Europa verregaand verduurzamen. Dat is meer dan legitiem. Daedalus wilde ook graag ver vliegen. Deze Commissie heeft in haar eerste 100 dagen dienst het meest ambitieuze pakket voor milieu-, klimaat- en natuurbeleid ooit doorgedruwd. De jaren nadien waren louter gewijd aan het uitvoeren van die doelstellingen. Overleg was niet nodig. De zorgen van de boeren waren onterecht en werden dus gesust. Men ging door, men vloog hoger en hoger.

En nu is de was aan het smelten. Icarus stort neer. Het vlaggenschip van deze Europese Commissie struikelt voor de meet. Van de grote ambities in het begin van Von Der Leyens eerste ambtstermijn zijn grote stukken gesneuveld. Elke bijkomende ambitie wordt een symbool en het water tussen natuur en landbouw was zelden voordien zo diep. Eén conclusie: de Green Deal is dood, of toch minstens stervende.

We hadden het kunnen weten, maar nu is het te laat. De jaren die volgen lijken voor wie wil verduurzamen dan ook niet bijzonder aantrekkelijk: een Europese ruk naar extreemrechts, op het veld meer polarisatie dan ooit en ondertussen gigantische uitdagingen wat betreft milieu-, natuur- en klimaat die naar het achterplan verschuiven.

Toch zal Europa de komende jaren moeten verduurzamen. Het is dat of over vijf jaar wakker worden in een wereld waar de problemen enkel opgehoopt zijn en de handrem dus des te steviger op moet. Niets doen klinkt dan wel aantrekkelijk, maar is slechts een struisvogelstrategie, die gewoonlijk bijzonder weinig problemen oplost.

Europa heeft dus een Green Deal nodig. Het is dan ook aan de volgende Europese Commissie om die op de rails te zetten. Nogmaals een Icarusvlucht ondernemen lijkt geen winnende strategie. Wat dan wel? Heel simpel eigenlijk: zet duidelijk en stevig richting, als het gaat over klimaat, milieu en natuur. Maar als het gaat over hoe we die doelen kunnen verwezenlijken, moeten boeren, burgers, ondernemers, natuurbeschermers de pen vasthouden. Zet een punt op de horizon, maar gun mensen tijd om die horizon te bereiken. Vraag inspanningen van elke Europeaan, maar geef hen in ruil daarvoor ook zekerheid en vertrouwen.

Boeren, ondernemers en burgers die zich kwaad maken op Europa omdat het zo ver verwijderd lijkt van hun realiteit hebben immers een punt. Zij dreigen, zonder dat dit ooit de bedoeling is geweest, de dupe te worden van dit beleid. Hun inkomen lijdt eronder, hun zekerheid is wankeler dan ooit. Hun zorgen zijn niet ongegrond, die over het hoofd zien is lichtzinnig en immoreel.

Er is eigenlijk maar één weg naar duurzame verduurzaming. Dat is de mensen meenemen, luisteren en ook handelen naar hun noden. De Green Deal mag dan wel dood zijn. Leve de Green Deal.

Met dit opiniestuk, dat eerder op Knack verscheen, wil de auteur een bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat. De auteur schrijft in eigen naam en is verantwoordelijk voor de inhoud van de tekst.

De Auteur

Bram Van Hecke is oud-voorzitter Groene Kring en staat op de cd&v-lijst voor de Europese verkiezingen.

VILT vzw

Koning Albert II Laan 35
1000 Brussel
Belgium

Contact

T • 0473 59 41 39
M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our twitter page: https://twitter.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

© 2024 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra